

Associació d'Estudiants Progressistes

Comunicats de
l'AEP

**Comunicat de l'AEP ?
Associació
d'Estudiants
Progressistes sobre la
situació actual de la
Universitat i les
declaracions del
Govern i de l'ACUP**

Publicat el dimarts 2 de desembre de 2008

Des de l'AEP - Associació d'Estudiants Progressistes, davant de les darreres manifestacions públiques per part de l'Associació Catalana d'Universitats Públiques (ACUP), els Rectorats, el Conseller d'Innovació, Universitats i Empresa i la Comissionada d'Universitats i Recerca,

1) Considerem greus i fal·laces les darreres declaracions dels Rectors de l'ACUP, que titllen de minoritàries les mobilitzacions estudiantils que ja fa tres setmanes que s'estenen pels campus i facultats catalanes. Aquestes mobilitzacions consten d'una àmplia base, organitzada de manera assembleària, que malgrat no aglutinar tot el conjunt de l'alumnat ostenten una representativitat notable, especialment en un moment d'una baixa participació preocupant a tots els nivells de la vida política i molt especialment en aquells referits a la democràcia universitària (les darreres eleccions al Claustre de la UAB tenen un índex de participació del 4,71% en l'alumnat, i les eleccions al Rectorat de la UB un 6,2%). La participació, tantes vegades demandada per part dels Rectorats, no es redueix exclusivament en la via institucional, que a més sofreix un menyspreu sistemàtic de part dels Equips de Govern de les universitats.

2) Posem en dubte i neguem el compromís que diuen tenir els Rectorats amb la Universitat Pública, ja que aquest no s'ha demostrat en una conjuntura de processos de canvi i de reforma profunds, al marge de declaracions sense contingut més orientades a contentar l'opinió pública que a condicionar veritablement un marc general fonamentat en l'educació superior com a servei públic i d'accés universal. L'actual complex procés de reforma es veu clarament influenciat per les lògiques del mercat i els interessos econòmics, que coaccionen de fa anys el poder públic i les universitats en una situació de manca pressupostària, i obren una perillosa porta a la mercantilització encoberta del coneixement (introducció de lògiques empresarials en la gestió de les universitats) i a la precarització de la docència i les condicions de treball del professorat, el personal d'administració i serveis. Les tendències que condueixen cap a l'assumpció d'esquemes competitius entre centres, la progressiva descentralització de la investigació en instituts de recerca sense control democràtic o la realitat flagrant dels becaris de col·laboració com a mà d'obra barata en són només alguns exemples de plena vigència.

3) Interpretem com a un insult a la intel·ligència les declaracions del màxim responsable del Departament d'Innovació, Universitat i Empresa (DIUE), el Conseller Josep Huguet, quan afirma que l'única alternativa a l'aplicació acrítica i precipitada de la convergència europea és "la universitat franquista". Aquestes paraules irresponsables provenen d'un càrrec electe que ha demostrat la seva incompetència en no diferenciar la recerca a la universitat i l'aplicació de la mateixa en el món empresarial, i que ha flirtejat amb la patronal catalana i el Cercle d'Empresaris en repetides ocasions promentent-los unes reformes que millorarien la capacitat d'incidència i de benefici del sector privat en perjudici de l'autonomia econòmica dels centres universitaris.

4) Celebrem la iniciativa dels Rectors madrilenys de manifestar-se per reclamar el finançament que pertoca a les respectives universitats, i confiem que aquesta decisió respongui a una inquietud i un compromís honestos amb l'esdevenir de la universitat pública, i no a una simple voluntat de tirar la pilota al terrat del Ministeri. Animem al conjunt dels Rectorats de l'Estat a recolzar i fer extensiva aquesta reivindicació tan justa i necessària.

5) Encoratgem al moviment estudiantil que mantingui l'esperit de lluita per la Universitat Pública que ha mostrat fins ara. La carta enviada pels Rectors amb Facultats ocupades demostra la força que pot adquirir el moviment, si aquest es fonamenta en les necessitats estructurals del sistema universitari. L'èxit passa per a establir punts d'encontre entorn a les reivindicacions comunes, per a contagiar els altres estaments i sectors encara passius davant les mobilitzacions estudiantils.

Per aquests motius, exigim:

1) L'oberta d'un diàleg real entorn a les necessitats i reptes de la universitat pública, que permeti establir punts comuns per a la millora del sistema universitari català en la via de confluïr en un Pacte Nacional per a l'Educació Superior que compti amb la participació dels agents de la comunitat educativa, i que pugui servir de full de ruta per a la pròxima reforma de la Llei d'Universitats de Catalunya (LUC).

2) La restitució del Claustre com a màxim òrgan de decisió de la universitat, i la fi de les actituds antidemocràtiques mantingudes en els darrers anys per part d'Equips de Govern autòcrates, fruit d'una aplicació regressiva de la LOMLOU. Denunciem els reiterats intents de governar les universitats catalanes des dels Consells de Govern i els Consells Socials, sovint obviant el consens amb els diferents estaments de la comunitat universitària i cedint als interessos empresarials pel que fa a la designació de línies d'investigació i a la distribució de les dotacions pressupostàries. La proliferació d'instituts de recerca, fundacions i altres entitats gestionades de forma opaca i al marge del control democràtic el Claustre i els òrgans de decisió de les universitats, és una xacra que posa en perill la continuïtat de la recerca universitària en pro de les necessitats de la societat, i no del mercat.

3) Més finançament públic per a les Universitats Públiques, ja que es constata a tots els informes que els pressupostos resulten insuficients i que l'aprovació d'aquests, essent deficitaris, no permet que les universitats mantinguin i amplïïn la seva activitat a tots els nivells. Producte d'això són els processos d'externalització de serveis bàsics (fotocòpies, menjadors) i de part de la investigació de base (tancament de laboratoris), i les cada cop més agressives aproximacions del capital privat per a cobrir les necessitats de les universitats, com el cas recent del nou Campus de la Comunicació de la UPF, sufragat per la dubtosa filantropia del Grup Mediapro.

4) Un posicionament ferm de l'ACUP en el mateix sentit que el de la Conferència de Rectores de las Universidades Públicas de Madrid (CRUMA), entenent que l'autonomia universitària no consisteix en llibertat per a escollir la procedència del finançament, sinó en tenir totes les garanties per a poder-lo utilitzar en allò que la universitat consideri necessari, sense pressions externes de cap mena.

5) La creació d'un Departament únic i específic per a les Universitats i la Recerca, que no mantingui lligams privilegiats amb els interessos corporatius més enllà de la normal relació del món universitari amb la societat en el seu conjunt. Entenem que la unió en un mateix departament d'ambdós àrees tan sols afavoreix la creixent ingerència empresarial a la Universitat.

6) La dimissió del Conseller d'Universitats, Innovació i Empresa, Josep Huguet, i de la Comissionada d'Universitats i Recerca, Blanca Palmada, per llur manifesta incompatibilitat amb els càrrecs que ostenten en una conjuntura de gran transcendència per a la universitat pública catalana.

Barcelona, 1 de desembre de 2008

AEP ? Associació d'Estudiants Progressistes

www.aep.cat